

N:o 193.

Af herr **P. Waldenström** m. fl., om ändring af § 26 i bränvinsförsäljningsfrågan.

Då vid 1885 års riksdag den ännu i hufvudsak gällande bränvinsförsäljningsförordningen första gången diskuterades i riksdagen, väckte formuleringen af dess 26 § 4 mom. mycken gensägelse. Det anmärktes deremot, dels att bestämmelsen i viss mån skulle gifva fog för tal om administrativt godtycke, och dels att den rätt, som derigenom lades i länsstyrelsernas hand, under alla omständigheter vore ganska betänklig.

En bland de största af dessa betänkligheter är utan tvifvel den, att länsstyrelserna skola utöfva suspensionsrätt gent emot en af Konung och Riksdag stiftad lag. Erfarenheten har nemligen visat, att länsstyrelserna nästan öfver allt begagnat den rätt, som det ifrågavarande lagrummet lägger i deras händer.

En sådan sakernas ordning bör, enligt vår mening, icke längre få fortfara. Vi våga uttala den förhoppningen, att, för så vidt det är allvarligt menadt med det intresse, som så många säga sig hysa för den pågående nykterhetsrörelsen, detta intresse också skall visa sig deruti, att man ändtligen går nykterhetsvännernas, genom vid flera riksdagar upprepade motioner, uttalade önsknningar till mötes och ur lagen borttager en bestämmelse, genom hvilken lagen sjelf i en vigtig punkt kan göras om intet.

För länsstyrelserna sjelfva bör en sådan lagändring blifva ganska välkommen. Det skall utan tvifvel vara dem ganska svårt att slitas mellan två så skilda anspråk som den nykterhetssträfvandena stödjande lagens bud och deras personliga öfvertygelse å ena, och andra vederbörandes motsatta önsknningar och sträfvanden å andra sidan. Och

om än till en början en del samhällsmedlemmar skola komma att känna den lagstadgade utskänkningstidens gränser allt för trånga, så lider det intet tvifvel, att man ganska snart skall finna sig väl deri genom att så småningom foga sina lefnadsvanor derefter.

På grund af hvad vi sålunda anfört, få vi vördsamt föreslå,

att § 26 mom. 4 i bränvinsförsäljningsförordningen må erhålla följande förändrade lydelse:

Der sarskilda omständigheter föranleda behof af försäljningstidens inskränkning, eger Konungens befallningshafvande att, på framställning af kommunalstyrelse samt efter magistrats eller kommunalnämnds hörande, derom förordna.

I händelse denna vår framställning af Riksdagen bifalles, lärer deraf med nödvändighet följa, att orden »i allmänhet» borttagas ur mom. 2 och 3, om hvilken ändring vi därför, under ofvannämnda förutsättning, härmed äfven vördsamt anhålla.

Stockholm den 24 januari 1893

<i>P. Waldenström.</i>	<i>Edvard Thermanenius.</i>	<i>E. J. Ekman.</i>
<i>O. Anderson, Hasselbol.</i>	<i>A. F. Broström.</i>	<i>Joh. Sjöberg.</i>
<i>J. A. Westerberg.</i>	<i>Olof Olson, Stensdalen.</i>	<i>J. A. Lundström.</i>
<i>C. G. Bruse.</i>	<i>Adolf Aulin.</i>	<i>C. J. Hammarström.</i>
<i>P. A. H. Stjernspetz.</i>	<i>L. Dahlstedt.</i>	<i>Nils Nilsson, Skärhus.</i>
<i>E. Norman.</i>	<i>D. Persson.</i>	<i>Jonas Andersson i Ölsund.</i>
<i>P. A. Romberg.</i>	<i>B. P. Ersson.</i>	<i>Halvar Eriksson.</i>
<i>J. M. Erikson.</i>	<i>P. Norberg.</i>	<i>Ernst Beckman.</i>
<i>A. Hansson i Solberga.</i>		<i>Nils Hanson i Berga.</i>
<i>Anton Hahn, Örebro.</i>	<i>P. Truedsson.</i>	<i>N. P. Wallmark i Selånger.</i>
<i>Edw. Svensson.</i>	<i>A. Göransson.</i>	<i>Nils Olsson.</i>
<i>Fr. Pettersson i Tjärstad.</i>	<i>J. Nordin.</i>	<i>C. F. Wallbom.</i>

A. G. Jönsson, Mårarp. Eric Ersson i Arnebo. J. O. Domeij.
G. W. Svensson. K. E. Holmgren. J. Persson. J. Bratt.
Rob. Petersson. L. F. Odell. Joh. Nydahl.
And. Olsson i Mårdäng. S. M. Olsson. J. P. Jansson.
Ollas A. Ericsson. Edvard Wavrinsky. Folke Andersson.
Emil Olsson. Carl Palm. Anders Olsson (Luggude härad).
Per Nilsson. J. A. Fjällbäck. J. A. Johansson.
C. W. Hultstein. Oscar Larsson. J. Andersson, Lysvik.
Nils Svensson, Olseröd. Pehr Pehrsson, Norrsund.
N. Nilsson, Vrångebol. C. Andersson i Hamra.
M. Alsterlund. John Olsson. A. F. Liljeholm.
J. A. Sjö. S. J. Kardell. J. F. Schöning.
Fridtjuv Berg. Oskar Nylander. C. Johansson.
